

Vægt, men som jeg vil opfordre mere Rindende til at besvare. Den ærede Minister sagde, at det, at den Førstvoterende stiftede, vilde undertiden medføre praktiske Ulemper, idet der, naar en Assessor havde faaet en Sag, som han skulde votere først i, og han ansaae det for nødvendigt at tilvejebringe nye Oplysninger og foranstalte nye Forhør optagne, kunde hængaae saa lang Tid, at naar Sagen kom tilbage med disse Oplysninger, var han ikke længer den, der skulde votere først. Kunde man da ikke træffe den Foranstaltning, der ligger nær og synes at være naturlig, at den Assessor, der først har faaet en Sag ihænde, naar den udgaaer til Votering, derved allerede er bestemt til i den Sag at være den Førstvoterende, saa at den ikke kommer i andre Hænder?

Men jeg vender mig til det andet Punkt, som for mig havde en Interesse, der har bragt mig til at tage Ordet for at gjøre et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører sandsynligviis vil vide at besvare. Det angaaer Appellen. Sdet jeg er enig med det ærede Udvalg i, at det maa være ønskeligt, for at den hele Institution med Afgjørelsen ved Enkeltdommere og ved mundtlig Retspleie kan faae Betydning og Virksomhed, at udvide Kompetencen, maa jeg naturligviis ogsaa holde paa, at den Udvidelse af Kompetencen maa ledsages af en Ret til Appel. Jeg vilde allerede, om man end ikke udvidede Kompetencen, finde det meget betænkeligt at affikere Appellen saaledes, som Lovudkastet gjør i § 12, hvorefter det skulde overlades en Enkeltdommer uden Appel at kunne idomme stimpelt Fængsel i indtil 8 Dage og Tvangsarbejde i indtil 12 Dage. Det forekommer mig at være noget stærkt. Forsaavidt der nu er Tale om en udvidet Competence med dertil hørende Ret til Appel, er der blevet gjort den Erindring, at det ikke var ønskeligt at frembringe en saadan hyppig Appel til Landets Højesteret; men herved vil jeg for det Første bemærke, at i de fleste Tilfælde bestaaer jo nu denne Ret til Appel, naar Sagen først har været ved Overretten, ifølge de Bestemmelser, der ere givne i Plakaten af 23de Mai 1840.

Jeg troer, at der i selve Offentligheden og Mundtligheden vil ligge Noget, der vil svække Rysten til Appel. Den Anklagede vil vistnok, naar han stilles saaledes overfor sin Dommer og tillige under Kontrol af Offentligheden, føle sig ligesom mindre i en almindelig Krigstilstand mod Retten og mindre fristet til at søge at trække Sagen i Langdrag; han vil have en Følelse af, at naar Dommen er falden, saa maa han finde sig deri, saafremt han ikke har en stærk Overbeviisning om, at der er steet ham en virkelig og stor Uret. Men der er et Spørgsmaal, som jeg vil nævne, og med Hensyn til hvilket der forekommer mig at være en lille Usikkerhed tilbage i Udvalgets Forslag. Det hedder nemlig: „i modsat Fald affiger han Dom, der kan indankes for Højesteret, efter de sædvanlige for saadan Paaanke gjældende Regler.“ Her opstaaer da det Spørgsmaal: Er her meent de Regler, som gjælde for Paaanke af Overrets- og Kriminal- og Politikrædsdomme, eller er det de Regler, som gjælde for Paaanke af Underrettsdomme? Nu vil man sige: „naturligviis de Første, thi en Underrettsdom kan ikke appelleres umiddelbart til Højesteret.“ Der er dog et Tilfælde, hvor de kunne det; det er nemlig bekjendt, at alle kriminelle Sager indankes fra de bornholmste Underretter umiddelbart til Højesteret; og nu var det jo dog tænkeligt, at Udvalget her ikke havde gjort sig det ganske klart, at Enedommeren just derved, at han er Enedommer, ophører at staae paa det Standpunkt og at give den Garanti, som man har søgt i de kollegiale Domstole, saa at hans Dom med Hensyn til den indre Sikkerhed, som ligger deri, og altsaa ogsaa med Hensyn til Appellationsbestemmelserne, ikke burde sættes ved Siden af Overrettsdomme, men snarere maatte sættes ved Siden af Underrettsdomme. Det er jo dog et ikke ganske uvigtigt Spørgsmaal, om en Enkeltdommer, selv under den Kontrol, som Offentligheden og Mundtligheden medføre, skal med Undtagelse af alle de Sager, hvor der er Spørgsmaal om Tyveri, Hæleri og Bedrageri — der tiltræde jo Reglerne om Appel til Højesteret — have Bemyndigelse til